

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

edició extraordinària

15 de maig de 2016

El cap de setmana passat, a Banyoles, hi va haver la solemne obertura de l'any centenari, i també, el 15 varem recordar el 60è. aniversari del *dies natalis* de Magdalena Aulina.

A Magdalena li confiem la nostra pregària per tothom: pels que han estat presents en el actes i per tots aquells que ens han acompanyat amb el record i l'amistat.

Desitgem compartir el missatge d'obertura del "MAIG AULINIÀ".

Te Deum Laudamus

Així comença el pregó d'aquest centenari

Que vol dir: Et lloem Senyor...

Te Deum Laudamus, te Dominum confitemur

Aquest és el saludo habitual de les Operàries de Magdalena Aulina.

Sí, i avui el repetim a viva veu: A tu Senyor, la nostra lloança.

A tu Déu Pare l'agraïment més profund que brolla del fons del cor de cada Operària, i dels sentiments dels familiars, amics i col·laboradors que formen part de la Família Auliniana.

Te Deum laudamus, perquè fa 100 anys que vares començar la teva obra en la jove Magdalena. Amb la teva mà omnipotent vares fer sorgir una petita i humil deu que portava la força del teu Esperit i que, amb el temps, es va convertir en un riu cabalós que va vessar les lleres per regar amb aigua sempre nova els camps dels teus sembrats. Per donar de beure a una multitud de persones assedegades.

A tu Senyor, Déu Pare, ric en misericòrdia, avui i aquí, en aquesta ciutat de BANYOLES, on tot va començar fa un segle, et donem gràcies, per les meravelles que vas obrar en la teva fidel serventa, Magdalena Aulina.

Certament Magdalena fou dòcil al teu buf, a les teves aspiracions, no va tenir mai por al que li demanaves -i no era pas poc-, sempre va fer cas de la voluntat divina, a tot el que et podia donar major glòria i fos sempre en bé de la gent.

Magdalena estava enamorada de tu, Senyor i, per tu, enamorada de la gent, que volia acostar-te perquè fessin experiència del teu amor infinit, de la teva tendresa. I per aconseguir-ho, per a Magdalena, no hi havia res més segur i més ple de tendresa, que donar la seva vida a Maria, la Mare de Jesús i mare nostre.

No és MARIA qui coneix més a fons la grandesa i la tendresa del cor del Pare?

Qui pot ser la millor Companya i Mare? Qui va viure plenament la voluntat de Déu?

Així que *providencialment*, tot va començar amb un senzill, humil i pietós mes de Maria.

Era el maig de 1916.

Què hi va veure la Verge Maria a l'ànima de la jove Magdalena, per agafar-la de la mà i acompanyar-la durant tota la seva vida, fins l'últim sospir que fou en un altre més de Maria, exactament el 15 de maig de 1956, fa 60 anys!

La seva vida no va ser gaire llarga, és cert, però sens dubte va ser **una vida sempre de sortida** expressió molt del nostre sant Pare, el papa Francesc. De sortida, és a dir, sortir d'un mateix per donar-se als altres.

DONAR-SE! Aquest **donar-se** resum simbòlicament i amb força el carisma que Déu li va donar i la norma de vida que va deixar per heretat als seus seguidors: Donar-se a Déu i donar-se als altres!

La seva vida també va ser **una vida de pujada**, pujada cap al calvari amb la seva creu.

La Creu de la incomprensió que Déu regala als pioners.

La Creu de la malaltia, amb la que Jesús estreny amb més força cap a ell.

La seva **vida es va fondre**, com la sal, per donar gust nou a la missió dels laics.

Van ser precisament els laics, homes i dones i joves els que varen col·laborar amb Magdalena, des dels inicis, en les múltiples activitats apostòliques, socials i benèfiques de caràcter laical, que varen sorgir de la ingenuïtat del seu amor.

La seva, va ser una vida que "**va donar una nova llum**" per il·luminar el camí de la santedat: una santedat quotidiana, senzilla i per a tots els batejats, ja que tots són fills de Déu el Sant.

Va acabar la seva vida, aparentment, incompresa, però avui resplendeix davant l'Església i davant el món, ja que la seva causa de canonització està essent estudiada a la Congregació de les Causes dels Sants, a Roma.

La pregunta que sovint ens podem fer és: com pot sortit alguna cosa bona de BANYOLES, d'una jove amb tan poca cultura, i amb tan poca salut?

La resposta només pot ser una i inequívoca: **perquè és obra de Déu.**

Són les meravelles que Déu obra en els qui l'estimen, en els que no li posen cap entrebanc, en els que escull com a profetes, en els que ungeix i es deixen ungir, en els que es deixen conduir tot i no entenent, tot i passant pel calvari de la incomprensió.

Magdalena Aulina Saurina, aquesta dona de Banyoles, ha estat aquest bo i bonic perquè s'ha deixat modelar pel diví Artesà, ha estat dòcil a la seva Mà, i amb ella Déu ha fet una de les seves obres més preuades.

Bé podem dir amb el salmista que Magdalena ha estat la dona que s'ha complagut en la llei del Senyor, meditant-la dia i nit. El seu arbre, l'alsina-Aulina, plantat al costat de les corrents de les aigües de l'estany de Banyoles, dóna els seu fruit a temps, les seves fulles no es panseixen mai (cfr. Salm 1).

És just doncs, que en aquest any jubilar, donem gràcies al Senyor per l'arbre, per l'aigua i per tots els fruits, beneïts pel seu infinit amor.

També, em sembla bo donar gràcies a Déu per tants laics i famílies d'aquella primera hora de Déu, que varen confiar en Magdalena i la varen ajudar. N'anomeno alguns d'ells: la família Roura-Culubret, els de can Pim Pom, els de can Teina, els Juncà Llubra, la Teresina, la Lola, la Rosa Rigau, en Baldiri, en Lluís... i una llista llarga de persones que avui gaudeixen amb ella. A totes elles, gràcies Senyor.

En aquest Any Centenari volem tornar a BANYOLES, i avui, comencem, per "*ricominciare*", tornar a recomençar, tornar a partir des de BANYOLES, buscant a la ciutat, per la casa Aulina, pels seus carrers, al costat de l'estany, a la finca CASA NOSTRA, buscant els petits rierols que donaren vida a aquest cabalós riu que ha creuat els anys, cent anys, i els oceans; ja que l'Institut de Magdalena Aulina està estès no només a Espanya, Itàlia i França sinó que ha anat més enllà, a Puerto Rico i Paraguai, a Guinea Equatorial, Congo i Burkina Faso.

En les arrels volem buscar la limfa original i originària que va donar vida a l'alzina-Aulina, que segueix oferint la seva ombra a tanta gent i a tants llocs del món. És una ombra que ens parla de Déu, i del seu amor. Així com ens explica la Sagrada Escripura, quan l'ombra baixava sobre la Tenda, Déu parlava amb Moisès (cfr Ex 33, 7-11).

Quan ens trobem sota l'ombra de l'alzina-Aulina, podem percebre la brisa de Déu que, a través de Magdalena, renova el seu amor, la seva tendresa, la seva misericòrdia i ens diu que no tinguem por perquè Jesús és sempre amb nosaltres fins a la fi dels temps.

És el que avui ens diria Magdalena Aulina, la insigne banyolina,
És el que volem continuar totes les Operàries de l'Institut, al costat de tota la Família Auliniana que reflexa la seva novetat apostòlica, la seva profecia, el seu enginy.

Que el món torni els seus ulls a Crist... ajudar a les famílies a recuperar els valors de l'Evangeli...
Eren els desafiaments de Magdalena. A aquests desafiaments volem respondre-hi

I ens agradaria que tothom -però sobretot els de la seva estimada terra natal, vosaltres estimats conciutadans de Magdalena - tingueu, a la filla d'en Narcís Aulina i de la Carme Saurina, una gran protectora que intercedeix davant l'Altíssim.

Demaneu-li, a Magdalena Aulina, demaneu-li tots que ens ajudi a trobar la saba, la deu que brolla de la Roca de Salvació, perquè tothom qui vingui en aquest any centenari, -que hem volgut anomenar simbòlicament, "Maig Aulinia"- torni a casa seva, a la seva feina, amb la fe enfortida, reconfortat, animat i plen d'esperança per ser signes vius de l'amor de Déu enmig de la gent amb la que compartim la vida, el treball i els compromisos.

Avui, 14 de maig, festa de Gemma Galgani, la santa que Magdalena va escollir com a protectora de Casa Nostra, per haver-se santificat vivint en una família, demanem-li a la jove de Lucca que ens ajudi a reprendre el camí des de Jesús, amb un compromís renovat, i a reprendre'l des de BANYOLES, que sigui un camí lluminós i sant. I que en ajudi a escampar la fama de santedat de Magdalena Aulina, com ella ho va fer per Gemma Galgani, perquè molt aviat l'Església la pugui proclamar model de vida cristiana, d'un camí de santedat viscuda en el món, en el quotidià, a l'abast de tothom.

Vull acabar deixant a les mans de Magdalena Aulina, l'agraïment sentit i profund de tot l'Institut i meu personal a tots els qui avui, en particular, i durant tot el "Maig Aulinià" ens acompanyen i comparteixen amb nosaltres aquest any centenari.

Magdalena deia que havíem d'expressar sempre el nostre agraïment a Déu, per suposat - l'agraïment a través d'altres gràcies- i que també havíem de ser agraïts als amics. És el que faig amb tot el meu cor, *con tutto il cuore!*

Gràcies...

I un gràcies molt gran a totes les Operàries, les d'avui i les d'ahir que han continuat amb deler i clarividència l'Obra de Magdalena, custodiant el cabal rebut perquè arribés íntegre i amb tota la seva novetat apostòlica fins a nosaltres, i entre elles -la llista és molt llarga- vull anomenar la que fou secretària i primera successora de Magdalena, la senyoreta Filomena Crous.

Que aquest pas per Banyoles, la ciutat natal de la SdD Magdalena Aulina, sigui un veritable bany saludable i ens encoratgi a tots.

Te Deum Laudamus

A tu Senyor et lloem eternament. Meravelloses són les teves obres.

Pina Milana

100 ANYS
DE L'INICI DE L'APOSTOLAT
DE MAGDALENA AULINA
1 9 1 6 - 2 0 1 6